

АНАЛІЗ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ У РОБОТІ ОРГАНІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІД ЧАС КООРДИНАЦІЇ ВОГНЕВОГО УРАЖЕННЯ ПРОТИВНИКА В ОПЕРАЦІЇ

Грицай П.М., Слісар П.О.

***Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського,
м. Київ***

Метою проведення трансформації Збройних Сил України (ЗСУ) є не тільки перехід органів військового управління (ОВУ), штабів, військових частин на структуру збройних сил держав-членів НАТО, а й впровадження процедур планування, управління, бойового застосування угруповань військ (сил) відповідно до стандартів, прийнятих членами Альянсу.

Досягнення визначеної мети здійснюється з урахуванням існуючих ресурсних обмежень шляхом поступового переходу на нову структуру відповідних ОВУ, розмежування функцій між структурними підрозділами штабів різних рівнів, в тому числі і органами планування та координації вогневого ураження противника (ВУП).

Аналіз нормативно-правових актів, практичне виконання заходів під час трансформації та розподілу повноважень між елементами органів військового управління з питань планування та координації вогневого ураження противника в операції виявив розбіжності у поглядах фахівців, пов'язані з відсутністю єдиного бачення на методологію здійснення даного процесу.

Координацію вогневого ураження противника доцільно розглядати як процес управління, який здійснює командувач, органи військового управління військами (силами), що залучаються до вогневого впливу на противника, для досягнення поставленої мети операції через реалізацію результатів планування вогневого ураження противника.

Даний процес є складовою загального процесу управління військами, що може мати наступні завдання:

- максимальна реалізація плану вогневого ураження противника та плану операції в частині, що стосується вогневого ураження противника;

- безперервне добування, збір, вивчення, відображення, аналіз і оцінювання даних обстановки та прогнозування її розвитку;

- оцінювання і відображення узагальнених даних про сплановані і ново виявлені об'єкти противника;

- прийняття рішення на здійснення вогневого впливу на об'єкти противника;

- доведення або постановка уточнених завдань до підпорядкованих органів військового управління (штабів), військових частин і підрозділів, уточнення сил і засобів, що залучаються, виділеного ресурсу, часу нанесення удару, вогневого нальоту;

- організація і підтримання безперервної взаємодії з безпосередньо підпорядкованими військовими частинами, підрозділами і штабами;

- організація контролю за виконанням поставлених завдань.